Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 8 päivänä joulukuuta 2005,

Alankomaiden pyytämän poikkeuksen myöntämisestä vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 4778)

(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2005/880/EY)

(EUVL L 324, 10.12.2005, s. 89)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission päätös 2010/65/EU, annettu 5 päivänä helmikuuta 2010	L 35	18	6.2.2010

▼B

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 8 päivänä joulukuuta 2005,

Alankomaiden pyytämän poikkeuksen myöntämisestä vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 4778)

(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2005/880/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY ([1]) ja erityisesti sen liitteessä III olevan 2 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Jos jäsenvaltio aikoo sallia direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan johdantolauseissa ja 2 kohdan a alakohdassa mainituista määristä poikkeavan karjanlantamäärän käytön hehtaaria kohti vuodessa, kyseinen määrä on asetettava sellaiseksi, ettei se vaaranna kyseisen direktiivin 1 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamista ja määrä on voitava perustella puolueettomin perustein, kuten esimerkiksi nyt kyseessä olevassa tapauksessa pitkillä kasvukausilla ja suuria typpimääriä kuluttavilla kasvustoilla.

(2) Alankomaat pyysi 8 päivänä huhtikuuta 2005 komissiolta direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan b alakohdan mukaista poikkeusta.

(3) Pyydetyn poikkeuksen mukaan Alankomaiden sallima määrä olisi 250 kilogrammaa karjanlannasta peräisin olevaa typpeä hehtaaria kohti tiloilla, joista vähintään 70 prosenttia on nurmea. Poikkeus koskisi noin 25 000:ta tilaa Alankomaissa ja noin 900 000 hehtaarin alaa.

(4) Direktiivi 91/676/ETY on pantu täytäntöön Alankomaiden lainsäädännöllä, ja kyseistä lainsäädäntöä sovelletaan myös pyydettyyn poikkeukseen.

(5) Alankomaiden antamaan direktiivin 91/676/ETY täytäntöönpanolainsäädäntöön sisältyy sekä typpeen että fosfaatteihin sovellettavia vaatimuksia. Fosfaatteja koskevien vaatimusten tavoitteena on fosfaattilannoituksen tasapainon saavuttaminen vuoteen 2015 mennessä.

(6) Alankomaat on turvautunut erilaisiin politiikan välineisiin käsitellessään karjanlannasta ja kivennäislannoitteista aiheutuvaa ravinneylijäämää: vuosina 1992–2002 nautakarjan määrää vähennettiin 17 prosenttia, sikojen määrää 14 prosenttia ja lampaiden ja vuohien määrää 21 prosenttia. Lannassa olevan typen määrä väheni 29 prosenttia ja fosforin määrä 34 prosenttia vuosina 1985–2002. Lisäksi typpiylijäämä väheni 25 prosenttia ja fosforiylijäämä 37 prosenttia vuosina 1992–2002.

(7) Vedenlaatua koskevien tietojen mukaan sekä pohjaveden nitraattipitoisuus että pintaveden ravinnepitoisuus (fosfori mukaan luettuna) ovat vähenemässä.

([1]) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

(8) Alankomaiden ilmoitukseen liitetystä teknisestä ja tieteellisestä asiakirja-aineistosta käy ilmi, että ehdotettu 250 kilogrammaa karjanlannasta peräisin olevaa typpeä hehtaaria kohti tiloilla, joista vähintään 70 prosenttia on nurmea, on määrä, jonka perustella on mahdollista saavuttaa veden 11,3 milligramman typpipitoisuus litraa kohden (joka vastaa 50:tä milligrammaa nitraattia litrassa) kaikissa maatyypeissä sekä lähes nollatason fosforiylijäämä parhaissa mahdollisissa olosuhteissa.

(9) Toimitetusta teknisestä ja tieteellisestä asiakirja-aineistosta ilmenee myös, että ehdotettu 250 kilogrammaa karjanlannasta peräisin olevaa typpeä hehtaaria kohti tiloilla, joista vähintään 70 prosenttia on nurmea, on puolueettomasti perusteltavissa esimerkiksi pitkillä kasvukausilla ja suuria typpimääriä kuluttavilla kasvustoilla.

(10) Komissio katsoo sen vuoksi, että Alankomaiden pyynnössä mainittu lantamäärä ei estä direktiivin 91/676/ETY tavoitteiden saavuttamista, jos eräitä tiukkoja edellytyksiä noudatetaan.

(11) Näihin edellytyksiin sisältyy tilakohtaisten lannoitussuunnitelmien laatiminen, lannoitteiden käytön seuraaminen lannoitekirjanpidolla, säännölliset maaperäanalyysit, talviajan kasvipeite maissinviljelyn jälkeen, erityiset säännökset nurmen kyntämisestä, nurmen kyntöä edeltävän lannanlevityksen kieltäminen ja lannoituksen mukauttaminen palkokasvien vaikutuksen huomioon ottamiseksi. Näiden säännösten tarkoituksena on varmistaa kasvuston tarpeisiin perustuva lannoitus sekä vähentää ja estää typen pääsyä vesistöihin.

(12) Jotta pyydetty poikkeus ei johtaisi voimaperäisyyden lisääntymiseen, toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että lannankäyttö ei typen ja fosforin osalta ylitä vuoden 2002 tasoa Alankomaiden toteuttaman toimintaohjelman mukaisesti.

(13) Pyydetty poikkeus olisi näin ollen hyväksyttävä.

(14) Tätä päätöstä olisi sovellettava yhdessä vuosina 2006–2009 toteutettavan Alankomaiden toimintaohjelman kanssa.

(15) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat kokoontuneen direktiivin 91/676/ETY 9 artiklalla perustetun nitraattikomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

▼M1

1 artikla

Myönnetään Alankomaiden 8 päivänä huhtikuuta 2005 päivätyllä kirjeellä pyytämä poikkeus ja 14 päivänä heinäkuuta 2009 päivätyllä kirjeellä pyydetty poikkeuksen laajennus, joiden tarkoituksena on sallia direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä ja sen a alakohdassa mainittuja määriä suuremman karjanlannan määrän käyttö.

▼B

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

a) ”nurmitiloilla” tiloja, joiden lannanlevitykseen käytettävissä olevasta pinta-alasta vähintään 70 prosenttia on nurmea;

b) ”laiduntavalla karjalla” tarkoitetaan nautakarjaa (lukuun ottamatta lihavasikoita), lampaita, vuohia, hevosia, aaseja, peuroja ja vesipuhveleita;

▼B

c) ”maatalousmaalla” tarkoitetaan viljelijän omistamaa, vuokraamaa tai muun kirjallisen sopimuksen nojalla hallinnoimaa pinta-alaa, jonka hoito on suoraan viljelijän vastuulla;

d) ”nurmella” pitkä- tai lyhytikäistä nurmikasvustoa (lyhytikäisen nurmen kesto on yleensä vähemmän kuin neljä vuotta).

3 artikla

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan yksittäistapauksissa ja noudattaen 4, 5 ja 6 artiklassa säädettyjä nurmitiloja koskevia edellytyksiä.

4 artikla

Vuosittainen lupa ja sitoumus

1. Viljelijöiden, jotka haluavat käyttää poikkeusta hyväkseen, on tehtävä toimivaltaisille viranomaisille vuosittain hakemus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vuosittaisen hakemuksen yhteydessä viljelijöiden on kirjallisesti sitouduttava täyttämään 5 ja 6 artiklassa säädetyt edellytykset.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikkiin poikkeushakemuksiin ja lannoitekirjanpitoon sovelletaan hallinnollista valvontaa. Jos kansallisten viranomaisten toteuttamassa 1 kohdassa tarkoitettujen hakemusten valvonnassa ilmenee, että 5 ja 6 artiklassa säädettyjä edellytyksiä ei ole täytetty, hakijalle on ilmoitettava tästä. Tällaisessa tapauksessa hakemusta on pidettävä hylättynä.

5 artikla

Lannan ja muiden lannoitteiden levittäminen

1. Nurmitiloilla vuosittain maahan levitettävän laiduntavan karjan lannan määrä, eläinten omat jätökset mukaan luettuina, ei saa olla suurempi kuin 250 kilogrammaa typpeä sisältävän lannan määrä hehtaaria kohti ja lisäksi on noudatettava 2–7 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

2. Typen kokonaismäärän on vastattava kyseessä olevan kasvuston ravinnetarvetta, maaperästä saatu ravinnemäärä huomioon ottaen.

3. Kullakin tilalla on laadittava lannoitussuunnitelma, jossa esitetään viljelymaan viljelykierto sekä suunniteltu lannan ja typpi- ja fosfaattilannoitteiden käyttö. Lannoitussuunnitelman on oltava tilalla viimeistään 1 päivänä helmikuuta.

Lannoitussuunnitelmaan on sisällyttävä seuraavat tiedot:

a) karjan lukumäärä, kuvaus säilytys- ja varastointijärjestelmistä, mukaan luettuna käytettävissä olevat lannanvarastointitilat;

b) laskelma tilalla tuotetun lannan sisältämän typen määrästä (josta on vähennetty säilytyksen ja varastoinnin aikainen hävikki) sekä fosforin määrästä;

c) viljelykierto ja kunkin kasvuston pinta-ala, mukaan luettuna luonnoskartta yksittäisten peltojen sijainnista;

d) arvio kasvustojen tarvitseman typen ja fosforin määristä;

e) tiedot muualle toimitettavasta lannasta (määrä ja laji), jota ei käytetä tilalla;

f) tilalla käytettävän muualta tuodun lannan määrä;

g) laskelma orgaanisen aineksen mineralisoitumisen, palkokasvien ja ilmakehän laskeuman vaikutuksista sekä typen määrästä maaperässä silloin, kun kasvusto alkaa sitä käyttää merkittävässä määrin;

▼B

h) lannasta peräisin oleva typen ja fosforin määrä kullakin pellolla (kasvuston ja maaperätyypin suhteen yhtenevillä lohkoilla);

i) typen ja fosforin käyttö kemiallisissa ja muissa lannoitteissa kullakin pellolla;

j) laskelmat typen ja fosforin käyttöä koskevien vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi.

Suunnitelmia on tarkistettava viimeistään seitsemän päivän kuluttua viljelykäytäntöjen muuttumisesta sen varmistamiseksi, että suunnitelmat ja tosiasialliset käytännöt vastaavat toisiaan.

4. Kullakin tilalla on pidettävä lannoitekirjanpitoa. Tämä kirjanpito on toimitettava kalenterivuosittain toimivaltaiselle viranomaiselle. Siihen on sisällyttävä seuraavat tiedot:

a) kasvustojen pinta-alat;

b) karjan määrä ja laji;

c) lannantuotanto eläintä kohden;

d) tilalle muualta tuotujen lannoitteiden määrä;

e) tilalta viedyn lannan määrä ja vientikohde.

5. Jokaisen poikkeusta hyväkseen käyttävän nurmitilan on hyväksyttävä se, että lannoitteiden käyttö ja lannoitekirjanpito voidaan tarkastaa.

6. Kullakin poikkeusta hyväkseen käyttävällä tilalla on tehtävä säännöllisiä maaperän typpi- ja fosforianalyysejä, joita on toteutettava vähintään neljän vuoden välein kullakin viljelykierron ja maaperän ominaisuuksien suhteen yhtenevällä tilan osalla.

Mineraalityppi ja tekijät, joiden perusteella voidaan arvioida orgaanisen aineksen mineralisoitumisen vaikutus typen määrään, on analysoitava kullakin tilan yhtenevällä osalla sen jälkeen, kun nurmi on kynnetty.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja analyyseja on tehtävä vähintään yksi kutakin viiden hehtaarin alaa kohti.

7. Lantaa ei saa levittää syksyllä ennen nurmen kylvöä.

6 artikla

Maapeite

1. Tiloilla lannanlevitykseen käytettävissä olevasta pinta-alasta vähintään 70 prosenttia on oltava nurmiviljelmää. Poikkeusta hyväkseen käyttävien viljelijöiden on toteutettava seuraavat toimenpiteet:

a) huuhtoutumisen vähentämiseksi hiekka- ja lössimaalle on maissinkorjuun jälkeen kylvettävä nurmea tai muuta kasvustoa, jolla varmistetaan maapeite talvella;

b) kerääjäkasvustoja ei saa kyntää ennen 1 päivää helmikuuta, millä varmistetaan, että pelloilla on pysyvä kasvipeite, joka ottaa talteen syksyllä alempiin maakerroksiin vapautuvat nitraatit ja vähentää hävikkiä talven aikana;

c) hiekka- ja lössimaalla kasvava nurmi on kynnettävä keväällä;

d) kaikilla maaperätyypeillä on välittömästi nurmen kyntämisen jälkeen viljeltävä runsaasti typpeä käyttäviä kasveja, ja lannoituksen on perustuttava maaperäanalyysiin, jossa on otettu huomioon mineraalityppi ja muut tekijät, joiden perusteella voidaan arvioida maaperän orgaanisen aineksen mineralisoitumisesta vapautuvan typen määrä;

e) jos viljelykiertoon sisältyy palkokasveja tai muita ilmakehän typpeä sisältäviä kasveja, lannoitteiden käyttöä on vähennettävä vastaavasti.

2. Edellä olevasta c alakohdasta poiketen nurmen kyntäminen syksyllä on sallittua kukkasipuleiden istutusta varten.

▼B

7 artikla

Lannantuotantoa koskevat toimenpiteet

Kansallisten viranomaisten on varmistettava, että lannantuotanto ei typen eikä fosforin määrien osalta nouse vuoden 2002 tasoa korkeammaksi.

8 artikla

Seuranta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava kartat, joista käy ilmi nurmitilojen ja karjan sekä kussakin kunnassa poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvan maatalousmaan prosenttimäärä, sekä ajantasaistettava nämä kartat vuosittain.

Kyseiset kartat on toimitettava komissiolle ensimmäisen kerran vuoden 2006 toisen neljänneksen aikana ja sen jälkeen vuosittain.

2. Seurantatarkoituksiin on perustettava näytteenottoverkosto poikkeuksen seurantakohteiksi valituista pintavesistä, vesivirroista ja matalista pohjavesistä.

Seurantaverkostoon on kuuluttava vähintään 300 poikkeusta hyväkseen käyttävää tilaa ja sen on katettava kaikki maaperätyypit (savi-, turvehiekka- ja lössimaat), lannoitekäytännöt ja viljelykierrot. Seurantaverkon koostumusta ei saa muuttaa tämän päätöksen soveltamisaikana.

3. Tutkimusten ja jatkuvien ravinneanalyysien on tuotettava tietoa poikkeusta hyväkseen käyttävien tilojen paikallisesta maankäytöstä, viljelykierroista ja -käytännöistä. Tätä tietoa voidaan käyttää mallipohjaisissa laskelmissa, joilla selvitetään nitraatin huuhtoutumista ja fosforin hävikkiä pelloilta, joille levitetään hehtaarille enintään 250 kiloa typpeä sisältävä määrä laiduntavan karjan lantaa vuodessa.

4. Seurantaverkkoon kuuluvien tilojen matalista pohjavesistä, pintavesistä, valumavesistä ja vesivirroista on kerättävä tietoja, joista käy ilmi juuristovyöhykkeestä pohjaveteen siirtyvän veden nitraatti- ja fosforipitoisuus.

5. Vedenlaadun seurantaa on lisättävä hiekkamailla olevilla maatalouden valuma-alueilla.

9 artikla

Valvonta

1. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on tehtävä kaikkien poikkeusta hyväkseen käyttävien tilojen osalta hallinnollisia tarkastuksia, joilla valvotaan, että enimmäismäärää, joka on 250 kilogrammaa laiduntavan karjan lannasta peräisin olevaa typpeä hehtaaria kohden ei ylitetä ja että kaikkia typen ja fosfaattien käyttöä koskevia vaatimuksia ja maankäytön edellytyksiä noudatetaan.

2. On laadittava tarkastusohjelma, joka perustuu riskianalyysiin, aikaisempien vuosien tarkastusten tuloksiin ja direktiivin 91/676/ETY täytäntöönpanolainsäädännön noudattamiseksi suoritettujen yleisten pistokokeiden tuloksiin.

Maankäyttöä, karjan määrää ja lannantuotantoa koskevia tarkastuksia on tehtävä vähintään viidellä prosentilla poikkeusta hyväkseen käyttävistä tiloista.

Edellä 5 ja 6 artiklassa säädettyjen edellytysten noudattamista koskevia peltotarkastuksia on tehtävä vähintään 3 prosentilla tiloista.

▼B

10 artikla

Raportointi

1. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava vuosittain komissiolle seurannan tulokset sekä tiivistelmä arviointimenetelmistä (tarkastukset tiloilla, mukaan luettuna tiedot hallinnollisissa tarkastuksissa ja peltotarkastuksissa todetuista tiloista, jotka eivät täytä edellytyksiä) ja vedenlaadun kehityksestä (juurivyöhykkeestä tapahtuvan huuhtoutumisen seurannan, pinta-/pohjaveden laadun ja mallipohjaisten laskelmien perusteella).

▼M1

Selvitys on toimitettava komissiolle vuosittain toimintavuotta seuraavan vuoden toisen vuosineljänneksen aikana.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi selvitykseen on sisällyttävä seuraavat tiedot:

a) lannoitustiedot kaikilta poikkeusta hyväkseen käyttäviltä tiloilta;

b) kunkin karjaryhmän lukumäärän kehitys Alankomaissa ja poikkeustiloilla;

c) kansallisen lannantuotannon kehityssuuntaukset typen ja fosforin määrien suhteen;

d) yhteenveto sikojen ja siipikarjan lannan maakohtaisten erityskertoimien tarkastusten tuloksista.

3. Komissio ottaa näin saadut tulokset huomioon Alankomaiden viranomaisten mahdollisesti tekemän uuden pyynnön yhteydessä.

4. Poikkeusta hyväkseen käyttävien nurmitilojen hoitoa koskevien tietojen saamiseksi ja näiden tilojen hoidolla saavutettujen tulosten tason selvittämiseksi toimivaltaisen viranomaisen on laadittava vuosittain selvitys eri maaperätyyppien ja viljelykasvien lannoittamisesta ja satotasoista sekä toimitettava tämä selvitys komissiolle.

▼M1

11 artikla

Soveltaminen

Tätä päätöstä sovelletaan Alankomaiden toteuttaman neljännen nitraatteja koskevan toimintaohjelman osalta 31 päivään joulukuuta 2013.

▼B

12 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.